

Han er oppstanden !

Ved daggry den første dagen i uken kom kvinnene til graven og hadde med seg de velluktende oljene som de hadde laget i stand. 2 Da så de at steinen var rullet fra graven, 3 og de gikk inn, men fant ikke Herren Jesu kropp. 4 De visste ikke hva de skulle tro, men med ett sto det to menn hos dem i skinnende klær. 5 Kvinnene ble forferdet og bøyde seg med ansiktet mot jorden. Men de to sa til dem: «Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde? 6 Han er ikke her, han er stått opp. Husk hva han sa til dere mens han ennå var i Galilea: 7 'Menneskesønnen skal overgis i syndige menneskers hender og korsfestes, og den tredje dagen skal han stå opp.'» 8 Da husket de hans ord. 9 Og de vendte tilbake fra graven og fortalte alt dette til de elleve og til alle de andre. 10 Det var Maria Magdalena, Johanna og Maria, Jakobs mor, som sammen med de andre kvinnene fortalte dette til apostlene. 11 Men de mente det hele var løst snakk og trodde dem ikke. 12 Peter sto likevel opp og løp til graven, og da han bøyde seg inn i den, så han ikke annet enn linklærne. Så gikk han hjem, fylt av undring over det som hadde hendt. Lukas 24,1-12

Noen kvinner er i dyp sorg.

De kommer med øynene fylt med tårer til graven hvor deres Mester og Herre ligger.

De trodde de skulle fått være med på et fantastisk eventyr, det var jo ikke slik som dette det skulle bli! Men nå var Jesus død og det hele var over. Ja, det hadde gått så raskt for seg. De hadde ikke fått tid til å salve hans legeme en gang, stille ham og gjøre ham klar for graven. Og de måtte vente over sabbaten før de kunne gjøre noe. Men nå ville de av gårde tidlig for å vise Jesus en siste ære og stille pent med hans legeme til det siste.

Jeg tror ikke det var tilfeldig at det var kvinner som fikk gå med det første gledesbudskapet. Dette er et sterkt bevis for at historiene er sanne. For kvinners vitnesbyrd var (dessverre) ikke regnet for å være like pålitelig som menns. Hadde hele greia vært oppdiktet er det mer sannsynlig at det var menn som kom først til graven og var de første vitner.

Men har du tenkt : Hva var det kvinnene hadde med seg til graven denne lyse morgen?

De kom med det som var uferdig og ugjort.

De ville jo så gjerne ha salvet Jesus på forhånd, før han ble lagt i graven. Men alt skjedde så hastig. De fikk aldri tid til det. Og så ble det jo sabbat og da kunne de jo ikke jobbe eller noe. Derfor kommer de så tidlig. For de vil gjøre det godt igjen så raskt som mulig.

De kom med sorgen

Kvinnene var tynget av sorg. Deres øyne var fylt med tårer. Vennen deres, Jesus var død. Til graven kommer vi med vår sorg.

De kom med bekymringer.

Hvordan skal vi få rullet bort den store steinen? Den var så tung at de ville ha problemer med å flytte den (Mark 16,3). Men da de kom fram så de at den var rullet bort fra åpningen. Hvem hadde gjort det?

Hvordan skal vi praktisk få salvet hans legeme?

De kom med sine spørsmål.

De så inn i graven og da skjønnte de ingenting! Hæ? Hvor er Jesu kropp? Hvor er Jesu legeme? Hvem har tatt ham? Hvorfor er han ikke lenger i graven? Hvem har fjernet ham?

Til Jesu grav kan vi alle få komme med alt vi ikke fikk gjort ferdig, all vår sorg, bekymring, våre spørsmål, vår sorg.

Ja slik ville vi nok komme til ethvert vanlig gravsted, men Jesu gravsted er noe helt spesielt.

For: Kvinnene behøvde ikke bekymre seg. De behøvde ikke bekymre seg verken om de små tingene eller den virkelig store sorgen. Gud hadde allerede gjort alt for å slukke deres sorg, og vende kvinnes sorg til glede. Den lille bekymringen – steinen foran graven – hadde han ganske enkelt skjøvet til side slik at den ikke lenger lå i veien.

Steinen skulle ikke ligge der å stenge for dem slik at de ikke skulle få se at det overhode ikke fantes noen som helst grunn til sorg, men at deres glede kunne være fullkommen..

Deres bekymring var allerede gjort noe med – de bekymret seg over noe som allerede var fikset opp i.

Steinen ble ikke rullet til side for at Jesus skulle komme seg ut. Det kunne han utmerket godt gjort selv. Ja, han kunne jo gå gjennom låste dører og vegger.

Steinen ble rullet til siden for vår skyld. Så vi kunne få se inn i en tom grav. Så vi ikke skulle stå på utsiden og gråte over han som ikke lenger var der. Så vi kunne overraskes av glede og av en tom grav.

De lærte å kjenne Kraften i hans oppstandelse. Slik Paulus også gjorde.

10 Da kjenner jeg ham og kraften av hans oppstandelse, får del i hans lidelser og blir ham lik når jeg dør som han 11 – måtte jeg bare nå fram til oppstandelsen fra de døde! Filipperne 3, 10-11

Jesu oppstandelse er den mest gjennomgripende hendelsen noen gang i historien. Den griper inn i våre liv og forandrer. Den gir liv der døden regjerer.

Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde?

Engelen stiller et meget interessant spørsmål? Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde?

Har du noen gang lett etter noe på feil sted? Det er ganske frustrerende, ikke sant? Vi leter og leter, og finner det ikke. Vi er ganske sikker på at det var omtrent her vi mistet det, og vi håper å finne det akkurat her. Men så viser det seg at det var feil. Det vi leter etter, befinner seg ikke der vi leter. Det er på et helt annet sted. Og først når vi har funnet det vi lette etter, ser vi hvor dumt det var å bruke masse tid på å lete på feil sted.

Hvor skal vi lete etter den levende? Ja, vi går selvfølgelig ikke til kirkegården for å finne de levende. De levende finner vi ikke på kirkegården. Der finner vi bare de døde.

Kvinnene trodde de ville finne Jesus på kirkegården, dvs. i graven. Men det var feil, fullstendig feil! Det var ikke bare litt feil, det var 100 % feil! For ingenting kan være mer feil enn å lete etter den levende i graven.

Men, tenker du kanskje, kvinnene visste jo ikke at Jesus levde. Nei, nettopp! De tok fullstendig feil, slik så mange tar feil om Jesus. Han *var* død, men ikke nå lenger. Han hadde virkelig dødt der på korset på Golgata. Det var en virkelig død som inntraff da Jesus utåndet på korset.

Men mange ganger gjør vi det: Vi tror vi kan finne livet, men leter på feil sted.

Vi kan jo spør: Hvor stor er Jesus for deg? Har Jesus virkelig stått opp for deg? Eller ligger han i graven ennå? Hvor ofte er vi på jakt etter den levende blant de døde? Vi degraderer Jesus til å være et vanlig menneske – avhengig av vår hjelp for å komme seg ut. Men hva var engelens ord:

Han er ikke her!

Tenk for noen utrolig ord å høre ved en grav. Han er ikke her. Han er stått opp. Et slikt mektig budskap har aldri noen gang blitt uttalt ved en grav. Er det noe vi mennesker vet, er det at en død ligger i den graven hvor han eller hun er blitt lagt. Men her får kvinnene høre det motsatte: "Han er *ikke* her. Han er *ikke* blant de døde. Vil dere finne Jesus, må dere søke et helt annet sted enn her i graven. For han er ikke blant de døde."

*Å, salige stund uten like,
han lever, han lever ennu!
Han vandrer i seierens rike,*

*min sjel, hvorfor sørger da du?
Han er ikke lenger i graven,
hvor bleknet i døden han lå*

Deres bekymring og sorg ble møtt med de beste nyheter.

Kvinnene måtte jo fortelle dette videre til de andre disiplene. Dette var gode nyheter.

Men når de kom frem til disiplene møtte de ikke begeistring og jubel. Det var en kritisk gjeng som ikke trodde. De mente det var løst snakk.

Hahaha!! Skal vi liksom tro på det som disse kvinnene forteller..

Disiplene hadde alltid vært så trege til å tro hans ord og løfter. De kunne ikke fatte at det kunne være sant at han først skulle måtte lide og dø på korset, men deretter stå opp igjen fra graven den tredje dagen. De nektet å tro det.

Hvor vanskelig har ikke vi mennesker for å tro Guds ord?

Men da er invitasjonen: "Kom og se stedet hvor han lå! Kom og se den tomme graven!" Guds ord er sant. Alle hans ord og løfter er sanne. Jesus Kristus er oppstått, slik som han hadde sagt.

Kanskje du er blant dem som har problemer med å tro på oppstandelsen. Kanskje du ofte tviler på dette med den tomme graven. Hør: Også disiplene tvilte. Ikke bare Tomas, som vi har gjort til den store tvileren – men alle sammen tvilte på det som kvinnene sa.

Men kvinnen gjorde det som hun skulle gjøre – de fortalte enkelt om hva de hadde sett.

Og det førte til at Peter valgte å stå opp og gå ut til graven og ta en titt. Han tenkte: Tenk om det kan være sant! Jeg som har sviktet ham så grundig. Skulle jeg virkelig få møte ham igjen! Trenger jeg ikke leve med skammen for at jeg sviktet ham?

Nei Peter trengte ikke det. Han ble like overrasket som de andre.

Jesus var jo ikke i graven. Han var stått opp.

Han hadde vunnet en evig seier over døden.

Hva betyr det for meg at Jesus stod opp?

Jo det betyr at han tok et endelig oppgjør med døden og dødskreftene. Han beviste at det var sant alt som var sagt om ham – alt han sa om seg selv. Han skulle lide, men så skulle han oppstå.

Det betyr at Jesus er seierherren – ingen andre. Buddha er død. Muhammed er død. Men Jesus lever i dag og er oppstanden.

Ta en titt inn i graven du også, sammen med Peter: Hva ser du der?

Et linklede ligger igjen. Merket med blodet fra hans sår. Sår om han tok i mot for min og din skyld.

Se hva Peter skrev.

***På sin egen kropp bar han
våre synder opp på treet,
så vi skulle dø bort fra syndene
og leve for rettferdigheten.
Ved hans sår har dere fått legedom. 1. Peter 2, 24***

Alt tok han på seg. Alt ble korsfestet sammen med ham. Blodet rant for vår skyld. Hans kropp ble knust for deg og for meg.

Vi vet at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham, for at den kroppen som er underlagt synden, skulle gjøres til intet, og vi ikke lenger skulle være slaver under synden. [7](#) For den som er død, er befridd fra synden. [8](#) Er vi døde med Kristus, tror vi at vi også skal leve med ham. [9](#) Vi vet jo at når Kristus er oppreist fra de døde, så dør han ikke mer; døden har ikke lenger makt over ham. [10](#) For døden han døde, den døde han for synden, én gang for alle, men livet han lever, det lever han for Gud. [11](#) På samme måte skal dere regne dere som døde for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus. Romerne 6, 6-11

Det kommer et punktum i livet. En dag er det slutt og over. En dag så skal også jeg legges i en grav. Da er det over. Livet finnes ikke mer. Jeg har gått ut mine siste par med sko. Vandringsstaven er lagt ned. Min siste preken er holdt. (Det er vel mange glade for).

Men ved graven ble det tent et håp. Et håp for en hel verden av sørgende mennesker.

Kjære venn! Det var en som døde for deg! Det var en som oppstod for deg. Jesus vant over dødskreftene, det som bryter ned. Vi kan komme til ham med våre bekymringer, våre spørsmål, alt det vi ikke fikk gjort ferdig, vår sorg..

Så gir han oss håp - det håp også for våre liv – så kan det bli sagt over vår grav også en gang. Hun er ikke her. Han er ikke her. For de er reist hjem til himmelen sammen med Jesus.